

לשבת קדש פרשת תזריע מצורע תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

כתובות - ע"ה

1. מה מקורו של ר' יהודה, שנדר שידעו בו רבים אין לו התרה?
בענין הגבעונים נאמר 'ולא הכום בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה' ולא יכלו להישאל על שבועתם כיון שנשבעו ברבים. כמה הם 'רבים' - רב נחמן בר יצחק: שלשה, כמו 'רבים' בטומאת זיבה. ר' יצחק: עשרה. כיון שנאמר כאן 'עדה'.
2. כיצד ההלכה כשהבעל קידשה על מנת שאין עליו נדרים או מומין ונמצא שיש לו, ואח"כ הלך לחכם והתיר לו או רופא וריפאו? מקודשת - ואף אם הוא אדם חשוב אינה יכולה לומר אי אפשר בנדרן ואף להתגרש ממנו לא ארצה כיון שהוא ממשפחת גדולים [כביאור רבא] ואינו רוצה להיאסר בקרוביו - כיון שריש לקיש אמר שאשה אומרת: 'טב למיתב טן דו מלמיתב ארמלו'. ומצינו מימרות דומות:
א. אביי: אפילו מי שבעלה קטן כנמלה, מושיבה כסא אצל השרות - גם לי בעל כמוכן.
ב. רב פפא: אפילו מי שבעלה מנפס צמר, אינה מתביישת לקרותו לישוב עמה במפתן ביתה לעיני הרבים.
ג. רב אשי: אפילו מי שבעלה ממשפחה עם דופי, מבקשת ממנו רק שיקרא שמו עליה. תנא: 'זכולן מזנות ותולות בבעליהן'.
3. כל מומין שפוסלין בכהנים פוסלים באשה, ובברייתא הוסיפו באשה: זיעה, ושומא, וריח הפה. ולכאורה הרי מצינו אף לגבי כהנים שנפסל 'המזוהם'?
א. ר' יוסי בר' חנינא: זיעה עוברת אינה פוסלת בכהנים, אבל באשה שמצויה אצל בעלה נחשב מום, אבל זיעה שאינה עוברת פוסלת אף בכהנים.
ב. רב אשי: מזוהם אינו יכול להעביר את ריחו ופסול בכהנים, אבל לזיעה יש תקנה ע"י יין חמוץ, ולריח הפה יש תקנה ע"י שילעס פלפלין, אבל לאשה שמדברת עם בעלה בכל שעה לא יועיל.
4. בין בנשים ובין בכהנים - שומא שיש בה שיער פוסלת, שאין בה שיער, גדולה - פוסלת וקטנה אינה פוסלת. איזו שומא פוסלת בנשים ולא בכהנים?
ריב"ח: קטנה שאין בה שיער ועומדת על פדחתה ואמר רב פפא: אין לומר שראה ונתפייס כיון שמדובר שעומדת תחת כפת ראשה ולא תמיד נראית. [שומא גדולה - פירש רשב"ג, עד כאיסר האיטלקי]
5. אלו מומין נוספים באשה למדנו?
א. נשכה כלב ונעשה מקומו צלקת. ב. קול עבה. ג. אם יש בין דדיה טפח. ואם יש ביניהם שלש אצבעות נוי הוא לה.
ד. כל אשה שדדיה גסין טפח משל חברותיה, ושייך כך, כפי שסיפר רבב"ח: אני ראיתי ערביא אחת, שהפשילה דדיה לאחוריה והניקה את בנה. מימרא נוספת - 'ולציון יאמר איש ואיש...' - אחד הנולד בה ואחד המצפה לראותה. ואמר אביי: ת"ח מארץ ישראל חריף כשנים מבבל. רבא אמר: בבלי שעולה לא"י חשוב שם כשנים, שרבי ירמיה בבבל לא ידע מאי קאמרי רבנן, וכשעלה לארץ קרא להם 'בבלאי טפשיאי'.
6. משנה - כשנמצאו מומין ויש נידון על דמי הכתובה, על מי מוטל להביא ראיה מתי הם נולדו?
רישא: אם עודה בבית אביה וטוען שנולדו אחר שנתארסה ו'נסתחפה שדך' על האב להביא ראיה.
סיפא: נכנסה לרשות הבעל, עליו להביא ראיה שנולדו קודם והיה מקחו מקח טעות - דברי ר' מאיר.
לחכמים: במומין שבגלוי - אינו יכול לטעון מקח טעות. ואם יש מרחץ בעיר - אף מומין שבסתר אינו יכול לטעון, מפני שהוא בודקה בקרובותיו.
7. כשאין ראיה מתי נולדו המומין - ברישא: הבעל נאמן, בסיפא: האב נאמן. מאי שנא?
א. ר' אלעזר - רישא: כר' יהושע לגבי נמצאת בעולה ואומרת משארסתני נאנסתי והוא אומר קודם שארסתני, אינה נאמנת כיון שמעמידים ממון על חזקתו. סיפא: כרבן גמליאל שנאמנת כיון שהולכים אחר חזקת הגוף שנולדה בתולה, ואף כאן יש לה חזקת הגוף שנולדה בלא מומין.
ב. רבא - כולה כר"ג, ברישא איתרע חזקת האב כיון שאנו אומרים 'כאן נמצאו וכאן היו' בסיפא איתרע חזקת הבעל משום 'כאן נמצאו וכאן היו'. והקשה אביי - שממשנתנו משמע שבסיפא אם הביא עדים שראו בה לאחר שנתארסה וקודם שנישאה אינו נפטר, ולכאן כאן נמצאו וכאן היו. ענה רבא: יש לטובתה 1. חזקת הגוף. 2. חזקה אין אדם שותה בכוס אא"כ בודקו וכנראה נתפייס. וזה גובר על חזקה 'אין אדם מיפייס במומין'. עוד אמר רבא: אף רבי יהושע במקום שאין חזקת ממון הולך אחר חזקת הגוף הראיה: אם בהרת קודם לשער לבן - טמא, אם שער לבן קודם לבהרת - טהור, ספק - לרבנן: טמא, לר' יהושע: טהור, כיון שמעמידים הגוף על חזקתו.
ג. רב אשי - יובא בדף הבא.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)